

σωπεύεται ὑπὸ τοῦ Τριαιδικοῦ καὶ τοῦ ἀνωτέρου Κρητιδικοῦ, ἐνῶ τὸ Ἰουρασικὸν καὶ τὸ κατώτερον Κρητιδικὸν τελείως ἐλλείπουν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐπακριβῆ ἡλικίαν τῶν παλαιοζωικῶν στρωμάτων, ταῦτα, βάσει τῶν τρηματοφόρων καὶ τοῦ *Carinthiaephyllum suessi*, θεωροῦνται ὅτι ἀνήκουν εἰς τοὺς κατωτέρους ὁρίζοντας τοῦ ἀνωτέρου Περιμίου.

ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΑ.— Περὶ τῆς ἐπιδράσεως τῶν ἐτησίων καὶ τῆς θαλασσίας αὔρας ἐπὶ τῆς ἡμερησίας πορείας τῆς ὀλικῆς ἀκτινοβολίας ἐν Ἀθῆναις, ὑπὸ *Λεων. Ν. Καραπιπέρη* *. Ἀνεκοινώθη ὑπὸ τοῦ κ. Ἰωάνν. Ξανθάκη.

Αἱ ἐπιδράσεις τῶν ἐτησίων καὶ τῆς θαλασσίας αὔρας ἐπὶ τῶν μετεωρολογικῶν συνθηκῶν τῶν περιοχῶν εἰς ἃς πνέουν εἶναι σημαντικά. Προκειμένου περὶ τῶν ἐτησίων, ἐὰν μὲν οὔτοι φθάνουν εἰς μίαν περιοχὴν ὡς θαλάσσιοι ἄνεμοι, ἔχουν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἐλάττωσιν τῆς θερμοκρασίας καὶ τὴν αὔξησιν τῆς ὑγρασίας, ἐὰν δὲ ὡς χερσαῖοι, τὴν αὔξησιν τῆς θερμοκρασίας καὶ τῆς ξηρότητος τοῦ ἀέρος. Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν θαλασσίαν αὔραν, ἡ εἰσβολὴ ταύτης αὐξάνει σημαντικῶς τὴν ὑγρασίαν καὶ ὑποβιβάζει αἰσθητῶς τὴν θερμοκρασίαν τοῦ ἀέρος.

Εἰς τὸ λεκανοπέδιον τῶν Ἀθηνῶν κατὰ τὴν θερμὴν ἐποχὴν τοῦ ἔτους καὶ ἰδιαίτερος κατὰ τοὺς ἀπὸ Ἰουλίου μέχρι καὶ τοῦ Σεπτεμβρίου μῆνας ἐπικρατοῦν οἱ ἐτησῖαι ἐναλλασσόμενοι πολλάκις μετὰ τῆς θαλασσίας αὔρας, εἰς ἃς περιπτώσεις τὸ ρεῦμα τῶν ἐτησίων εἶναι ἀσθενὲς ἢ καὶ ἐλλείπει τελείως.

Καὶ οἱ μὲν ἐτησῖαι φθάνουν εἰς τὴν περιοχὴν τῶν Ἀθηνῶν εἰς τὴν πλειονότητα τῶν περιπτώσεων ὡς θερμοὶ καὶ ξηροὶ ἐκ ΒΒΑ κυρίως διευθύνσεως (1, 5), ἡ δὲ αὔρα ὡς θαλάσσιος ἄνεμος ἐκ ΝΝΔ τὸ πλεῖστον διευθύνσεως, ὅστις αὐξάνει σημαντικῶς τὴν ὑγρασίαν καὶ τροποποιεῖ οὐσιωδῶς τὴν ἡμερησίαν πορείαν τοῦ στοιχείου τούτου (2, 4, 5).

Εἰς τὴν παροῦσαν μελέτην ἐξετάζεται ἡ ἐπίδρασις τῶν ἐτησίων καὶ τῆς αὔρας ἐπὶ τῆς ἡμερησίας πορείας τῆς ὀλικῆς ἡλιακῆς ἀκτινοβολίας ἐν Ἀθῆναις ἐπὶ τῇ βάσει παρατηρήσεων τῆς περιόδου 1953-1959, γενομένων δι' ἀκτινογράφου Gorzynski (Richard III) εἰς τὸν ἀκτινομετρικὸν Σταθμὸν τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀστεροσκοπείου, τὸ ὑψόμετρον τοῦ ὁποίου ἀνέρχεται εἰς 100 μ. περίπου καὶ ἡ ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἀπόστασις εἰς 5 χιλιόμετρα.

* L. N. CARAPIPERIS, On the influence of the Etesians and sea-breeze on the diurnal variation of the total solar radiation in Athens.

Ἐκ τῶν παρατηρήσεων τῆς ὥς ἄνω περιόδου ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν μόνον ἐκεῖ-
ναι, αἵτινες ἀνεφέροντο εἰς ἡμέρας κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ὁποίων οἱ ἐτησίου ἢ ἡ
αὔρα δὲν διεκόπτοντο ὑπὸ ἄλλων ἀνέμων ἢ δὲν ἐνηλλάσσοντο μεταξὺ των καὶ ἐφ' ὅ-
σον ἡ μέση νέφωσις τῆς ἡμέρας ἦτο μικροτέρα τοῦ $\frac{1}{8}$, ἥτοι κατὰ τὴν διάρκειαν αἰ-
θρίων ἡμερῶν, ἵνα ἀποκλεισθῇ ἡ ἐπίδρασις τῆς νεφώσεως ἐπὶ τῆς ὁλικῆς ἀκτινοβο-
λίας, ἥτις εἶναι λίαν σημαντικὴ (3).

Εἰς τὸν πίνακα I δίδονται αἱ μέσαι ὠριαῖαι τιμαὶ τῆς ὁλικῆς ἀκτινοβολίας εἰς
cal. gr. cm⁻². min⁻¹ διὰ τὸ ἀπὸ τῆς 6^ω μέχρι καὶ τῆς 18^ω διάστημα, τόσον κατὰ
τὰς ἡμέρας ἐτησίου ὅσον καὶ κατὰ τὰς ἡμέρας αὔρας, ὡς καὶ αἱ διαφοραὶ τῶν τιμῶν
τούτων.

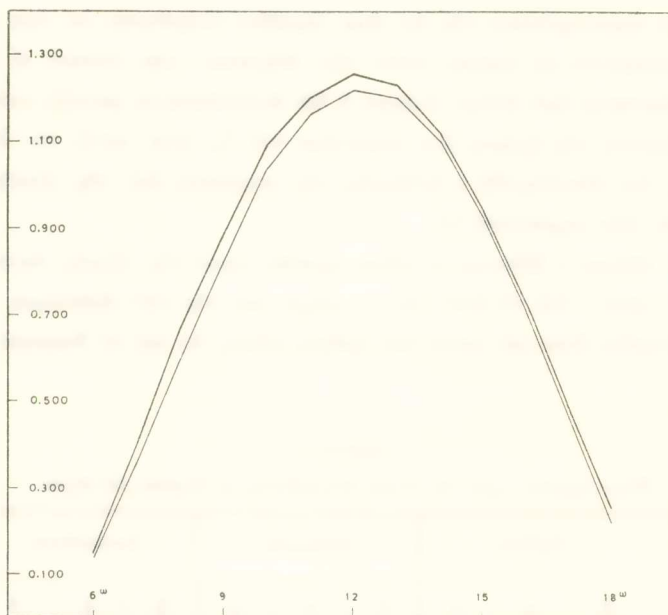
ΠΙΝΑΞ I.

Μέσαι ὠριαῖαι τιμαὶ τῆς ὁλικῆς ἀκτινοβολίας μὲ ἐτησίαν καὶ αὔραν.

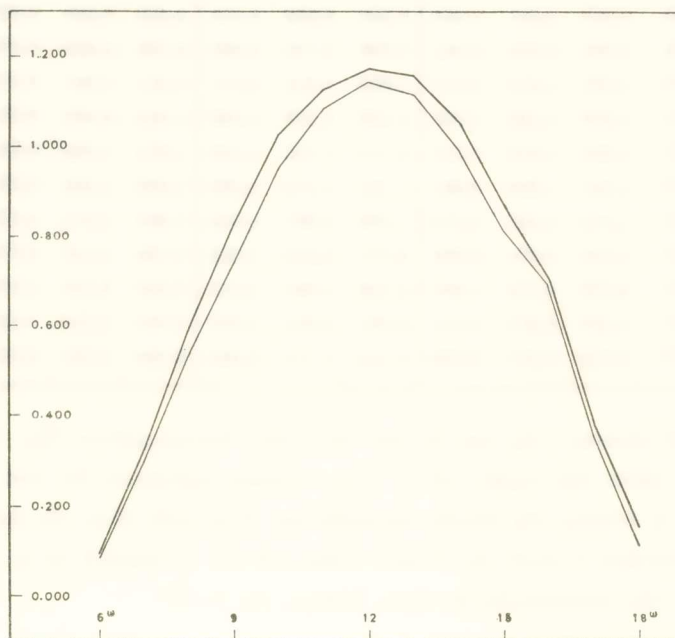
Ἰούλιος				Αὐγустος			Σεπτέμβριος		
Ε		Α	Δ	Ε	Α	Δ	Ε	Α	Δ
06 ^ω	0,150	0,144	0,006	0,093	0,089	0,004	0,023	0,015	0,008
07	0,399	0,361	0,038	0,318	0,299	0,019	0,209	0,152	0,057
08	0,666	0,601	0,065	0,590	0,536	0,054	0,482	0,399	0,083
09	0,884	0,823	0,061	0,828	0,740	0,088	0,738	0,629	0,109
10	1,091	1,034	0,057	1,024	0,953	0,071	0,914	0,807	0,107
11	1,202	1,160	0,042	1,130	1,088	0,042	1,014	0,980	0,034
12	1,255	1,218	0,037	1,174	1,145	0,029	1,071	1,058	0,013
13	1,231	1,200	0,031	1,157	1,118	0,039	1,045	1,008	0,037
14	1,117	1,102	0,015	1,055	0,997	0,056	0,954	0,915	0,039
15	0,940	0,931	0,009	0,871	0,819	0,052	0,765	0,749	0,016
16	0,730	0,724	0,006	0,705	0,695	0,010	0,525	0,520	0,005
17	0,486	0,471	0,015	0,381	0,354	0,027	0,262	0,250	0,012
18	0,246	0,217	0,029	0,154	0,119	0,035	0,050	0,025	0,025

Ἐκ τοῦ πίνακος I ὡς καὶ ἐκ τῶν κατωτέρω διαγραμμάτων (Σχ. 1 - 6), ἅτινα
ἐχαράχθησαν βάσει τῶν τιμῶν τοῦ ἐν λόγῳ πίνακος, προκύπτει ὅτι ὑπὸ τὴν πνοὴν
τῶν ἐτησίων ἢ ἔντασις τῆς ὁλικῆς ἀκτινοβολίας εἶναι καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς
ἡμέρας μεγαλύτερα ἢ κατὰ τὰς ἡμέρας αὔρας καὶ ὅτι ἡ ὑπεροχὴ αὕτη εἶναι μεγα-
λύτερα κατὰ τὰς προμεσημβρινὰς ὥρας. (Διαγρ., ἀρ. 1 - 3)*.

* Ἡ λεπτὴ γραμμὴ εἰς τὰ διαγράμματα 1, 2, 3 καὶ 7 παριστᾷ τὴν πορείαν τῆς ἀκτινοβολίας μὲ
αὔραν καὶ ἡ παχύτερα μὲ ἐτησίαν,

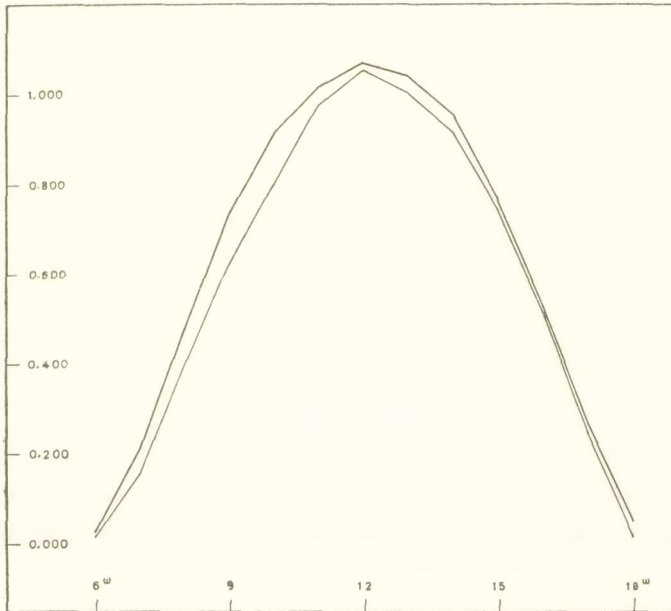

Σχ. 1.— Ημερησία πορεία της δλικῆς ἀκτινοβολίας μὲ ἐτησίαν καὶ αὔραν κατὰ μῆνα Ἰούλιον.

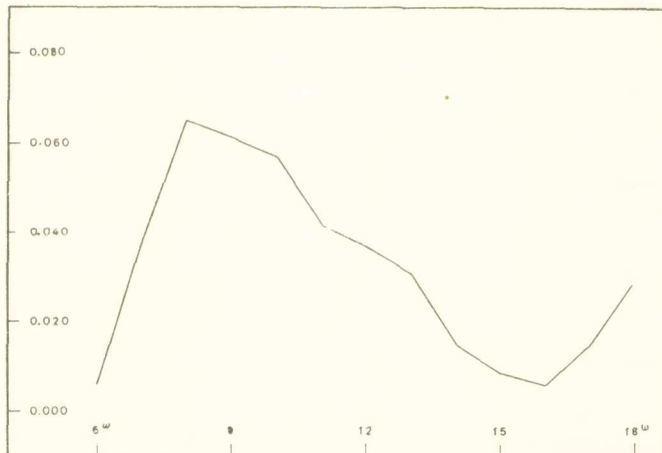

Σχ. 2.— Ημερησία πορεία της δλικῆς ἀκτινοβολίας μὲ ἐτησίαν καὶ αὔραν κατὰ μῆνα Αὐγουστον.

Ἐκ τῆς ἐξετάσεως τῆς ἡμερησίας πορείας, τὴν ὁποίαν παρουσιάζουν αἱ διαφο-
ραὶ τῶν ἀντιστοιχῶν ὥριαίων τιμῶν τοῦ ἐν λόγῳ στοιχείου με ἐτησίαν καὶ αὔραν,
προκύπτει ὅτι αὕτη κατὰ μὲν τὸν Ἰούλιον παρουσιάζεται ἀπλῇ με μέγιστον κατὰ

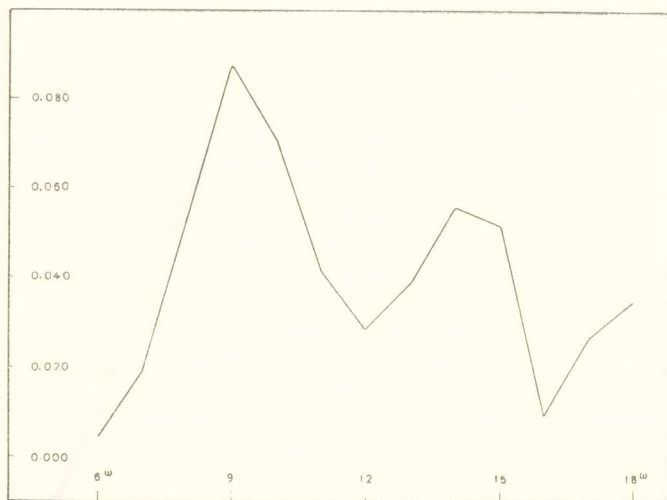

Σχ. 3.—Ἡμερησία πορεία τῆς ὅλικῆς ἀκτινοβολίας με ἐτησίαν καὶ αὔραν
κατὰ μῆνα Σεπτέμβριον.

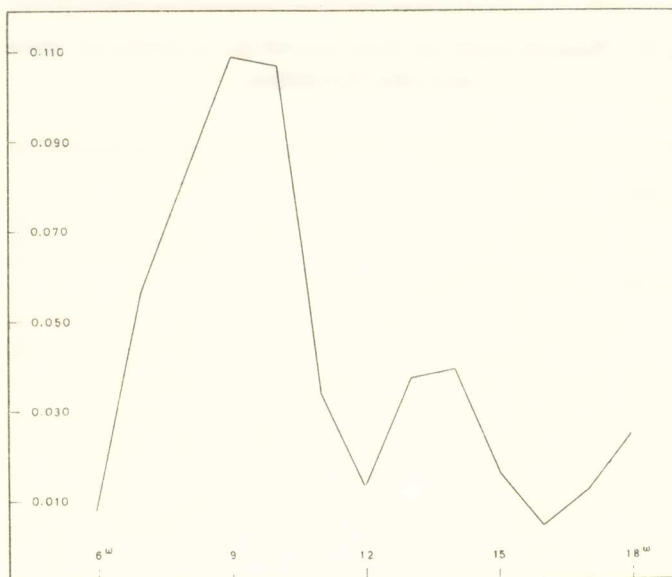

Σχ. 4.—Ἡμερησία πορεία τῶν διαφορῶν τῶν ὥριαίων τιμῶν τῆς ὅλικῆς
ἀκτινοβολίας με ἐτησίαν καὶ αὔραν κατὰ μῆνα Ἰούλιον.

τὴν 8^ω καὶ ἐλάχιστον κατὰ τὴν 16^ω, ἐνῶ κατὰ τοὺς μῆνας Αὐγουστον καὶ Σεπτέμβριον ἡ ἡμερησία πορεία τῶν ἐν λόγῳ διαφορῶν παρουσιάζει διπλὴν κύμανσιν μὲ πρωτεῦον μέγιστον τὴν 9^ω καὶ δευτερεῦον τὴν 14^ω καὶ μὲ πρωτεῦον καὶ δευτερεῦον ἐλάχιστον

Σχ. 5.—Ἡμερησία πορεία τῶν διαφορῶν τῶν ὡριαίων τιμῶν τῆς ὅλικῃς ἀκτινοβολίας μὲ ἐτησίαν καὶ αὐραν κατὰ μῆνα Αὐγουστον.

Σχ. 6.—Ἡμερησία πορεία τῶν διαφορῶν τῶν ὡριαίων τιμῶν τῆς ὅλικῃς ἀκτινοβολίας μὲ ἐτησίαν καὶ αὐραν κατὰ μῆνα Σεπτέμβριον.

κατὰ τὴν 16^ω καὶ 12^ω ἀντιστοιχῶς εἰς ἀμφοτέρους τοὺς μῆνας. (Διαγρ., ἀρ. 4 - 6).

Ἡ ἡμερησία πορεία τῆς ὀλικῆς ἀκτινοβολίας ἐξητάσθη καὶ ἐπὶ τῇ βάσει διαδοχικῶν ἡμερῶν ἐτησίου καὶ αὔρας, ἐφ' ὅσον πάλιν ἡ μέση νέφωσις ἐκάστης ἡμέρας ἦτο μικροτέρα τοῦ $\frac{1}{8}$. Πρὸς τοῦτο ὑπελογίσθησαν αἱ ὠριαῖαι τιμαὶ τῆς ὀλικῆς ἀκτινοβολίας δι' ὁλόκληρον τὸ ἀπὸ 1ης Ἰουλίου μέχρι 30ῆς Σεπτεμβρίου διάστημα, χωριστὰ διὰ τὰς ἡμέρας ἐτησίου καὶ αὔρας, αἱ μέσαι τιμαὶ τῶν ὁποίων δίδονται εἰς τὸν πίνακα II ὁμοῦ μετὰ τῶν ἀντιστοιχῶν διαφορῶν των.

ΠΙΝΑΞ II.

Μέσαι ὠριαῖαι τιμαὶ τῆς ὀλικῆς ἀκτινοβολίας διαδοχικῶν ἡμερῶν ἐτησίου καὶ αὔρας
(Περίοδος 1 Ἰουλίου - 30 Σεπτεμβρίου).

E	0,101	0,323	0,589	0,837	1,031	1,134	1,185	1,161	1,046	0,856	0,647	0,390	0,169	Ἐτησίας
A	0,096	0,307	0,543	0,758	0,964	1,090	1,153	1,132	1,036	0,850	0,634	0,370	0,140	Αὔρα
Δ	0,005	0,016	0,046	0,079	0,067	0,044	0,032	0,029	0,010	0,006	0,013	0,020	0,029	Διαφορὰ

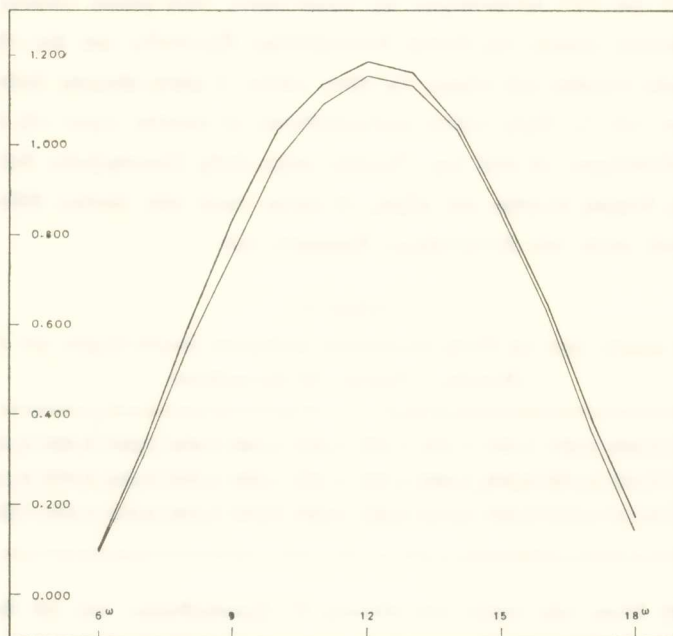
Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τιμῶν τοῦ πίνακος II ἐχαράχθησαν καὶ τὰ διαγράμματα 7 καὶ 8 ἐκ τῶν ὁποίων συνάγεται καὶ πάλιν ὅτι μὲ ἐτησίαν αἱ ὠριαῖαι τιμαὶ τῆς ὀλικῆς ἀκτινοβολίας εἶναι καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἡμέρας μεγαλύτεραι ἢ μετ' αὔρας, αἱ δὲ διαφοραὶ μεταξὺ τῶν τιμῶν τῶν διαφορῶν ὥρων παρουσιάζουν ἀπλὴν πορείαν μὲ μέγιστον κατὰ τὴν 9^ω καὶ ἐλάχιστον κατὰ τὴν 15^ω.

Ὡς πρὸς τὰ αἷτια τῆς ὑπεροχῆς τῆς ἐντάσεως τῆς ὀλικῆς ἀκτινοβολίας ὑπὸ τὴν πνοὴν ἐτησίων, ταῦτα εἶναι διάφορα· μεταξὺ ὅμως τούτων τὸ σπουδαιότερον εἶναι ἡ ποσότης τῶν ἐν τῇ ἀτμοσφαίρᾳ ὑδρατμῶν, ἥτις εἶναι μεγαλύτερα κατὰ τὰς ἡμέρας αὔρας ἢ κατὰ τὰς ἡμέρας ἐτησίου. Πράγματι ἡ ὑπεροχὴ τῆς μέσης ἡμερησίας τιμῆς τῆς ἀπολύτου ὑγρασίας κατὰ τὰς ἡμέρας ἐτησίου ἔναντι τῆς τῶν ἡμερῶν αὔρας ἔχει κατὰ τοὺς τρεῖς ὑπὸ ἐξέτασιν μῆνας τὰς κάτωθι τιμὰς.

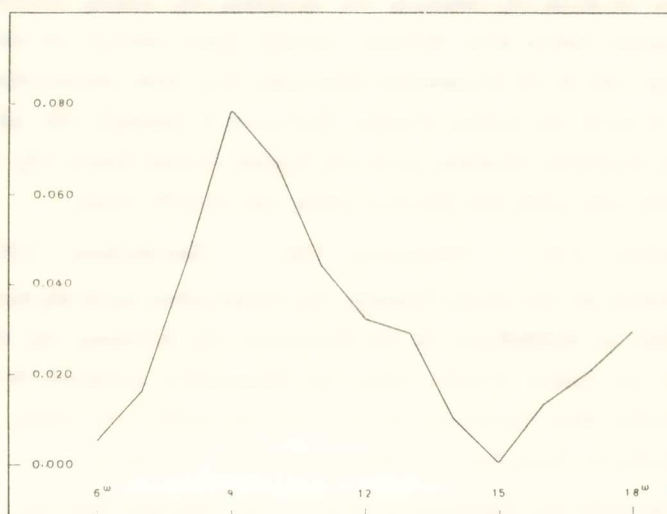
Ἰούλιος 2,28   Αὐγούστος 2,05   Σεπτέμβριος 2,96

Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς μικρὰς διαφορὰς τὰς σημειουμένας κατὰ τὰς ἀπογευματινὰς ὥρας, αὗται δέον νὰ ἀποδοθῶσιν εἰς τὴν ἐλάττωσιν τῆς ἐντάσεως τῆς ὀλικῆς ἀκτινοβολίας κατὰ τὰς ἡμέρας ἐτησίου λόγω τοῦ αἰωρουμένου κονιορτοῦ, ὅστις ὑπὸ τὴν πνοὴν τῶν ἐτησίων εἶναι πυκνότερος ἀπ' ὅ,τι ὑπὸ τὴν πνοὴν τῆς αὔρας, ἰδίως κατὰ τὰς μεταμεσημβρινὰς ὥρας, ὅτε ὁ ἐτησίας παρουσιάζει τὴν μεγαλύτεραν του ἔντασιν.

Τέλος, ὡς πρὸς τὴν σημειουμένην αὔξησιν τῶν διαφορῶν ἀπὸ τῆς 17^ω περίπου, αὕτη δέον νὰ ἀποδοθῇ εἰς τὴν ἀπότομον καὶ μεγάλην αὔξησιν τῆς ἀπολύτου ὑγρασίας κατὰ τὰς ἡμέρας αὔρας ἀπὸ τῆς 15ης ὥρας.

Σχ. 7. — Ημερησία πορεία της όλικης ακτινοβολίας με έτησιαν και αύραν (περίοδος Ιουλίου - Σεπτεμβρίου).

Σχ. 8. — Ημερησία πορεία των διαφορών των ωριαίων τιμών της όλικης ακτινοβολίας με έτησιαν και αύραν (περίοδος Ιουλίου - Σεπτεμβρίου).

Ἡ ὑπεροχὴ τῆς ἐντάσεως τῆς ὀλικῆς ἀκτινοβολίας κατὰ τὰς ἡμέρας ἐτησίου συνάγεται καὶ ἐκ τῆς συγκρίσεως τῶν ὀλικῶν ἡμερησίων ποσῶν τοῦ στοιχείου τούτου κατὰ τὰς ἡμέρας ἐτησίου καὶ αὐρας, ἐκ τῆς ὁποίας προέκυψαν αἱ κάτωθι τιμαί.

	Ἰούλιος	Αὐγούστος	Σεπτέμβριος
Ἐτησίως	602,84	549,29	452,52
Αὔρα	567,02	489,03	424,26
Διαφοραὶ	35,82	60,26	28,26

S U M M A R Y

The influence of the Etesians as well as of the sea-breeze on the diurnal march of the total solar radiation is examined on the base of observations made in clear days by a Gorzynski solarigraph in the actinometric station of the National Observatory of Athens during the period 1953 - 1959.

It was found that the intensity of the total radiation under the blowing of Etesians is greater than under the blowing of sea-breeze and also that the differences between the values of total radiation of the same hours in the Etesians and sea-breeze days, present a single or a double diurnal oscillation.

The diminution of total radiation throughout sea-breeze days is mainly due to the absolute humidity which is greater in Athens under the blowing of the sea-breeze than under the blowing of the Etesians.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. ΚΑΡΑΠΠΕΡΗΣ ΛΕΩΝ, Ἐπὶ τῆς συχνότητος καὶ περιοδικότητος τῶν ἐτησίων ἐν Ἀθήναις. Πρακτ. Ἀκαδ. Ἀθηνῶν, τόμ. 20, 1945, σ. 126 - 134.
2. ΚΑΡΑΠΠΕΡΗΣ ΛΕΩΝ, Συμβολὴ εἰς τὴν μελέτην τῶν ἐπιδράσεων τῶν ἐτησίων καὶ τῆς θαλασσίας αὔρας ἐπὶ τῆς θερμοκρασίας καὶ ὑγρασίας τοῦ ἀέρος τῶν Ἀθηνῶν. Πρακτ. Ἀκαδ. Ἀθηνῶν, τόμ. 29, 1954, σ. 420 - 425.
3. ΚΑΡΑΠΠΕΡΗΣ ΛΕΩΝ, Συμβολὴ εἰς τὴν μελέτην τῆς ὀλικῆς ἀκτινοβολίας ἐν Ἀθήναις. Πρακτ. Ἀκαδ. Ἀθηνῶν, τόμ. 36, 1961, σ. 168 - 178.
4. ΚΑΡΑΠΠΕΡΗΣ ΛΕΩΝ, Diurnal variation of relative humidity on sea-breeze days in Athens. Met. Mag., Vol. 82, 1953.
5. ΚΑΡΑΠΠΕΡΗΣ ΛΕΩΝ, Influence of the Etesian winds on the summer temperature in Athens. Met. Mag., Vol. 82, 1953.
6. ΚΑΡΑΠΠΕΡΗΣ ΦΩΤΙΟΣ, The diurnal march of vapor pressure on sea-breeze days at Athens, Greece. Q.J.R. Met. Soc., Vol. 78, 1952.

Ὁ Ἀκαδημαϊκὸς κ. Ἰωάνν. Ξανθάκης κατὰ τὴν ἀνακοίνωσιν τῆς μελέτης ταύτης εἶπε τὰ κάτωθι.

Εἰς τὴν μελέτην ταύτην ἐξετάζεται ἡ ἐπίδρασις τῶν ἐτησίων καὶ τῆς θαλασσίας αὔρας ἐπὶ τῆς ἡμερησίας πορείας τῆς ὀλικῆς ἀκτινοβολίας ἐπὶ τῇ βάσει τῶν παρατηρήσεων τῶν γενομένων εἰς τὸν ἀκτινομετρικὸν Σταθμὸν τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀστεροσκοπείου κατὰ τὴν περίοδον 1953 - 1959 δι' ἀκτινογράφου *Gorzynski*.

Τὰ κύρια συμπεράσματα ταύτης εἶναι τὰ ἀκόλουθα :

1) Ἡ ἔντασις τῆς ὀλικῆς ἀκτινοβολίας ὑπὸ τὴν προὐχὴν ἐτησίων εἶναι μεγαλύτερα καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἡμέρας ἀφ' ὅτι κατὰ τὰς ἡμέρας αὔρας.

2) Αἱ μεγαλύτεραι διαφοραὶ παρατηροῦνται κατὰ τὰς πρὸ τῆς μεσημβρίας ὥρας.

3) Αἱ διαφοραὶ τῶν ἀντιστοίχων ὥραιων τιμῶν παρουσιάζουν ἀπλὴν πορείαν κατὰ Ἰούλιον καὶ διπλὴν κατὰ τὸν Αὐγουστον καὶ Σεπτέμβριον.

4) Τὰ αἷτια τῆς ὑπεροχῆς τῆς ὀλικῆς ἀκτινοβολίας κατὰ τὰς ἡμέρας ἐτησίου ὀφείλονται κυρίως εἰς τὸ ὅτι ἡ ποσότης τῶν ἐν τῇ ἀτμοσφαίρᾳ ὑδρατμῶν εἶναι μεγαλύτερα κατὰ τὰς ἡμέρας αὔρας ἢ κατὰ τὰς ἡμέρας ἐτησίου, αἱ δὲ μικραὶ διαφοραὶ μεταξὺ τῶν ἀντιστοίχων ὥραιων τιμῶν κατὰ τὰς ἀπογευματινὰς ὥρας εἰς τὸν αἰωροῦμενον κυρίως κοριορτὸν ὅστις εἶναι πυκνότερος κατὰ τὰς ἡμέρας ἐτησίου κατὰ τὰς ἀπογευματινὰς ἰδίως ὥρας.

BYZANTINΗ ΤΕΧΝΗ.—Περὶ τὴν χρονολόγησιν τῆς εἰκόνης Παναγίας τῆς Μεσοπαντιτίσσης, ὑπὸ *Μαρίας Σ. Θεοχάρη* *. Ἀνεκοινώθη ὑπὸ τοῦ κ. Ἀναστ. Ὁρλάνδου.

Ἡ εἰκὼν Παναγίας τῆς Μεσοπαντιτίσσης, ἡ κοσμήσασά ποτε τὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Τίτου Χάνδακος τῆς Κρήτης καὶ μεταφερθεῖσα ἐκεῖθεν εἰς Βενετίαν ἐν ἔτει 1669, ἀπόκειται σήμερον ἐν τῷ ἐνετικῷ ναῷ τῆς Santa Maria della Salute, διὸ καὶ Παναγία τῆς Ὑγείας ἀποκαλεῖται ὑπὸ τῶν Βενετῶν ¹. Ἡ εἰκὼν αὕτη διαστάσεων 1,45 × 0,95 παριστᾷ τὴν Θεοτόκον βρεφοκρατοῦσαν κατὰ τὸν τύπον τῆς Ὁδη-

* MARIA S. THEOCHARIS, Sur la datation de l'icône de la Vierge Messopanditissa.

¹ Περὶ τῆς ἐκ Χάνδακος μεταφορᾶς τῆς εἰκόνης ἀναφέρουν αἱ τοῦ ναοῦ τῆς Santa Maria della Salute περιγραφαί. Βλ. G. A. MOSCHINI, La Chiesa e il Seminario di Santa Maria della Salute in Venezia descritti da . . . , Venezia 1842, σελ. 36. ΑΝΩΝΥΜΟΥ, Il tempio della Salute eretto per voto de la Republica Veneta XXVI - V - MDCXXX, Venezia 1930, σελ. 69. Παλαιὰν χαλκογραφίαν τῆς εἰκόνης βλ. εἰς ΑΝΩΝΥΜΟΥ, Venezia favorita da Maria. Relazione delle immagini miracolose di Maria conservate in Venezia, Padova 1758, σ. 92.